

han altsaa der havde formet ved Slutningen af Debatten; men inden den blev sat under Afstemning, gjorde jeg som Ordfører for den anden Anskuelse den Bemærkning, at hvis det, Formanden her havde sagt, skulde være Udtryk for Forsamlingens Mening, maatte jeg tilstaa, at jeg havde misforstaaet Stemningen i Forsamlingen, og jeg vilde tillade mig at fastholde, at ogsaa det Forslag, jeg havde haft den Ære at være Ordfører for, blev sat under Afstemning. Der blev saa stemt over de to foreliggende Forslag, og det Forslag, jeg havde været Ordfører for, fik ved Afstemningen 63 Stemmer, medens Formandens Forslag til Resolution maatte nøjes med 23 Stemmer. Maaske man vil tænke, at da det var i den stærkt bevægede politiske Kamptid i Firserne, var der maaske Politik med i Spillet ved et saadant Delegeretmøde i Foreningen af jydsk Landboforeninger. Men jeg drister mig til at paastaa, at i dette Spørgsmaal var der i hvert Tilfælde ikke Politik, da der var mange af Formandens politiske Meningsfæller, der stemte for det Forslag, jeg havde stillet. Saaledes saa man altsaa i 1889 paa denne Sag i Jylland, og man har ikke forandret Signalerne; idet vi stadig i Jylland — og jeg haaber, at det er Tilfældet adskillige Steder og helst mange Steder paa Øerne ogsaa — har fremhævet som det vigtigste for Husmandssagen, at vi skulde have de nuværende Husmænd hjulplne til i saa stort Tal som muligt at blive saa dygtige som mulig, saa de kunne komme til at staa som lysende Forbilleder baade for de Husmænd, der er, og for dem, der komme.

Vi have været paa det rene med, at det skal absolut sættes i første Række, og i anden Række kommer saa, at man faar Jord til flere Husmænd, og hvad dette angaar, haaber jeg, at det fremdeles skal lykkes; men skulde de komme til at finde sig godt ved de Husmandsbrug, der nu blive oprettede med Støtte fra Staten, saa maa vi fremdeles — det er min Overbevisning — have vor Opmærksomhed og Bestræbelser skarpt henvendt paa at hjælpe Husmændene til saa stor Dygtighed som mulig. Og til Opnaaelse af dette er Præmier for veldyrkede Huslodder, Rejseunderstøttelse til Husmænd og korte Kursus til Husmænd og Husmandskoner ganske sikkert udmærkede Bidrag. Derfor vil jeg varmt anbefale, at man gennemfører den forhøjede Bevilling, og jeg takker den ærede Minister, fordi han er kommen frem med Forslaget. Der er endnu et Par

Spørgsmaal, som jeg ganske kort skal omtale, det ene er allerede omtalt af den ærede sidste Taler i Lørdags, det er Spørgsmaalet om Fribefordring paa Jernbaner af Fouflage fra de Egne i Landet, hvor man kan undvære saadant, til de Egne, hvor man har haft Larveangreb i saa stor Udstrækning, at navnlig Havrehøsten er bleven helt eller delvis ødelagt. Man har den Udvej i de Egne at sælge af Kreaturerne, og heldigvis ere Kreaturpriserne ikke lave i Øjeblikket, saa den Vej kan gaas, men enhver, der har Forstaaelse af, hvad der foregaar i Landbruget, ved, at naar Besætningen skal reduceres i betydeligere Grad, vil det skade Bedriften i Fremtiden. Denne Sag vil jeg ogsaa gerne anbefale i Tilslutning til den ærede sidste Taler i Lørdags, det ærede Medlem for Kjellerup (Jensen-Knudstrup), der, saa vidt jeg ved, var den første til at bringe det frem for Offentligheden. Der var jo adskillige, der kritiserede den Maade, han tænkte sig Sagen ordnet paa, skønt han slet ikke havde foreslaaet nogen bestemt Maade, men ganske vist vilde han gerne, om der kunde findes en Vej til paa en eller anden Maade at hjælpe de nødlidende Mennesker til Rette. Jeg maa nu tilstaa, at selv om der kunde peges mere bestemt paa andre Veje end dem, der fra først af ere blevne pegede paa, saa har jeg mere Sympati for de Mænd, der i saadanne Tilfælde vise, at de ville være med til at mildne Følgerne af Ulykkestilfælde, end for Folk, der stadig ere parate til at sige: ja, Sagen skulde selvfølgelig være greben an paa en helt anden Maade. Det andet Spørgsmaal, jeg vil omtale til Slutning, er Spørgsmaalet om et Lade- og Lossespor ved Svejlbæk Holdeplads. Det er en meget betydelig Ulempe for Beboerne omkring denne Holdeplads, at man savner et saadant Spor. Bekostningen vil sikkert blive ubetydelig. Jeg vil anbefale den ærede Minister at tage dette Spørgsmaal under fornyet og velvillig Overvejelse. Omkring ved 100 Beboere have nu i flere Aar søgt forgæves at faa et saadant Spor, og disse Beboeres økonomiske Stilling er saaledes, at de godt kunne trænge til at blive fri for den Bekostning, som det er at faa de Varer, som de enten skulle afhænde eller købe, det er desværre for dem mest det sidste, der er Tale om. Det er en stor Bekostning for dem, som de godt kunne trænge til at blive fri for. Dersom det er den større Risiko for Jernbanekørslen, naar der staaar Vogne paa Side-sporet, som holder Ministeren tilbage, saa